ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουλίου 1955	ΓΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	Ἀριθμὸς φύλλου 178

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3300.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων φορολογικῶν νόμων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Α'. Φορολογία καθαρῶν προσόδων.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 2597)1953 «περὶ λήψεως μέτρων πρὸς ἐξεύρεσιν πόρων ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων Ἰονίων Νήσων» καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ἡ δ' ἑπομένη παράγραφος 6 λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 5.

2. Ἡ διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2366)1953 κατάργησις τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων τῶν τόκων δανείων ἐκδιδομένων δι' ὁμολογιῶν ἡμεδαπῶν βιομηχανικῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, περὶ ἧς προέβλεπεν ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου ι' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἀφορᾷ τὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2366)1953 καὶ ἐφεξῆς συναπτόμενα ὡς ἄνω δάνεια, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου συναφθέντα τοιαῦτα.

Ἡ διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2366)1953 κατάργησις τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ παντὸς φόρου ἢ τέλους ὡς καὶ τοῦ τοιούτου Α' κατηγορίας (οἰκοδομῶν) ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν προερχομένων ἐξ' ἐκμισθώσεως ἀκινήτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερόμενα ἱδρύματα καὶ ὀργανισμούς, δὲν ἰσχύει διὰ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ τὰ προερχόμενα ἐξ ἐκμισθώσεως τοῦ Μεγάρου του τοῦ ἀνεγερθέντος ἐπὶ τοῦ γηπέδου τῶν τέως Βασιλικῶν Σταύλων.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη διατηρεῖται ἐπὶ δέκα ἔτη εἰσέτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1839)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«6. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς χρόνος κτήσεως τῶν μερισμάτων καὶ ποσοστῶν διοικητικῶν συμβούλων θεωρεῖται ἡ ἡμέρα ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων. Ὁσάκις ἡ ἔγκρισις τοῦ ἰσολογισμοῦ λαμβάνει χώραν μετὰ τὴν πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως, ὡς χρόνος κτήσεως τῶν μερισμάτων καὶ τῶν ποσοστῶν διοικητικῶν συμβούλων θεωρεῖται ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ ἑξαμήνου. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν παρέχεται εἰς τοὺς ὑποχρέους δίμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ἑταιρείας διὰ τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως τῶν κατὰ τὸν ἐγκριθέντα ἰσολογισμὸν ποσοστῶν καὶ μερισμάτων των».

4. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἰσολογισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἔκλεισαν τὴν 31 Δεκεμβρίου 1954, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην κλειομένων τοιούτων.

5. Πᾶσα ὠφέλεια προερχομένη ἐκ τῆς παραιτήσεως ἀπὸ μισθωτικῶν δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου οἰκοδομῆς καὶ ἰδίᾳ τοῦ δικαιώματος πρὸς ἐπανεγκατάστασιν, συμφώνως τῷ ΚΗ)1947 ψηφίσματι καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, δὲν θεωρεῖται ὡς πρόσοδος ὑποκειμένη εἰς τὸν φόρον τοῦ ἄρθρου 4 (παράγρ. 1, περίπτωσις β') ἢ οἱασδήποτε ἀναλυτικῆς κατηγορίας τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ συνθετικοῦ φόρου.

6. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 942)1949 εἶναι ὅτι προκειμένου περὶ ζημίας ἐξ ἀπωλείας κεφαλαίου τῆς ἐπιχειρήσεως ὀφειλομένης εἰς ἀνωτέραν βίαν καὶ πιστοποιουμένης ἐξ ἀναμφισβητήτων στοιχείων, αὕτη ἐκπίπτεται ἐκ τῶν κερδῶν τοῦ ἑπομένου ἢ τοῦ μεθεπομένου διαχειριστικοῦ ἔτους καὶ ἂν ἔτι κατὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ προέκυψεν ἡ ζημία προσδιωρίσθησαν τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ἐξωλογιστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους, ἀρκεῖ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐπιδιώκεται ἡ ἔκπτωσις τῆς ζημίας ἐτηρήθησαν εἰλικρινῆ βιβλία.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 2901)1954 εἶναι ὅτι οἱ μικρεπιτηδευματίαι οἱ ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης θὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ εἰδικὸν τέλος ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος τῆς περιπτώσεως γ' τῆς ἑρμηνευομένης παραγράφου.

2. Προκειμένου περὶ καταταξίμων ἐπιτηδευματιῶν καὶ ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμά των εἰς χωρία, κωμοπόλεις ἢ πόλεις πληθυσμοῦ κάτω τῶν 25.000 κατοίκων, ὁ ἐτήσιος φόρος τῆς πρώτης κλάσεως τῆς φορολογικῆς κλίμακος, περὶ ἧς προβλέπουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 παράγραφος 2 καὶ 15 παράγραφος 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 2901)1954, δύναται νὰ μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου οὗτοι δὲν δύνανται νὰ καταβάλωσιν ὁλόκληρον τὸν φόρον τῆς πρώτης κλάσεως.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἔτους 1954)1955.

3. Ἡ προθεσμία ἡ ὁριζομένη ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 2901)54 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων» πρὸς κατάταξιν τῶν ὑποχρέων εἰς κλάσιν ἀνωτέραν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἐντάξεως αὐτῶν, παρατείνεται μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1955.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 1587)50 προστίθεται παράγραφος πέμπτη, ἔχουσα οὕτω:

«5. Ἐφ' ὅσον ἐκ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, συνταχθέντος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς μεταβιβαστικοῦ συμβολαίου, μεταξὺ ἀνιόντων καὶ κατιόντων, ἀδελφῶν ἢ συζύγων, προκύπτει ὅτι ἡ ἀγορὰ τοῦ ἀκινήτου κλπ. ἐγένετο ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ λογαριασμὸν καὶ διὰ χρημάτων τινὸς ἐκ τῶν προσώπων τούτων, ἡ μεταβίβασις τοῦ ἀκινήτου εἰς τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ ὡς ἄνω παράγραφος 2».

Ἄρθρον 3.

1. Προκειμένου περὶ ἀναπήρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν καθὼς καὶ θυμάτων πολέμου, ὑποκειμένων εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ' ἢ τῆς Ζ' Κατηγορίας διὰ κατατάξεως ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ βαρύνοντος αὐτοὺς φόρου τῶν ὡς ἄνω Κατηγοριῶν ποσὸν δραχμῶν 1.200 ἐτησίως.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐφαρμόζεται, ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1954-1955, μὴ ἐφαρμοζομένης ἐφεξῆς ὡς πρὸς τὸν φόρον τῶν κατηγοριῶν τούτων τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1324)1949, κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 1487)1950.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 2841)1954 «περὶ φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων νήσων κλπ.» φράσις «μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1953» ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, διὰ τῆς φράσεως «μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1955».

Ὁμοίως ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ Νόμου φράσις «κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1954» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1956» καὶ τέλος ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 φράσις «μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1954» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956».

2. Οἱ ἐκ τῶν σεισμῶν πληγέντες ἐπαγγελματίαι τῶν περιφερειῶν τῶν Οἰκ. Ἐφοριῶν Σοφάδων, Καρδίτσης, Τρικάλων, Δομοκοῦ, Φαρσάλων καὶ τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας, ἐφ' ὅσον ὑπέστησαν ζημίας, δύνανται νὰ ζητήσωσι δι' αἰτήσεώς των τὴν μέχρι 50 ο)ο μείωσιν τοῦ βαρύνοντος αὐτοὺς φόρου τῶν Δ' καὶ Ζ' Κατηγοριῶν καὶ εἰδικοῦ τέλους ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος οἰκον. ἔτους 1954—55.

Ὁ Οἰκον. Ἔφορος ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῆς αἰτήσεως καὶ τῶν διατιθεμένων ὑπ' αὐτοῦ στοιχείων ἀποφαίνεται, δι' ἀποφάσεώς του, περὶ τῆς χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἔνστασις ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 5.

1. Φόρος μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τέλη χαρτοσήμου τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1945—46 ἕως καὶ 1952—53 βεβαιωθέντα εἰς βάρος τῶν Εἰδησεογραφικῶν Πρακτορείων, ἀπαλλάσσονται τῶν προσαυξήσεων ἢ προστίμων λόγῳ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως, ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλόμενος κύριος φόρος ὡς καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου ἐξοφληθῶσι μέχρι 31.8.1955.

Τυχὸν καταβληθεῖσαι προσαυξήσεις ἢ πρόστιμα συμψηφίζονται εἰς τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν κυρίου φόρου καὶ τελῶν χαρτοσήμου.

2. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1954—55 τὸ ἐκπιπτόμενον ποσοστόν, περὶ οὗ ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 2561)1953, ὁρίζεται εἰς 37.5 ο)ο, τὸ δὲ ἐκπιπτόμενον κατ' ἀνώτατον ὅριον ποσὸν μηνιαίως, κατὰ δικαιοῦχον, εἰς δραχμὰς 3 000.

3. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«ια') Αἱ δαπάναι ἐνδύσεως καὶ σκηνικῆς ἐμφανίσεως τῶν ἠθοποιῶν ὡς καὶ τῶν καλλιτεχνῶν τῶν νέντρων διασκεδάσεως, ἐφ' ὅσον αὗται βαρύνουν τοὺς ἰδίους καὶ οὐχὶ τοὺς ἐργοδότας, ὁριζόμεναι εἰς ποσοστὸν 50 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν γυναικῶν καὶ 25 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀνδρῶν. Προκειμένου περὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἠθοποιῶν καὶ καλλιτεχνῶν τῶν κέντρων διασκεδάσεως, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἔκπτωσις ὁριζομένη εἰς ποσοστὸν 50ο)ο ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν, περιλαμβάνει καὶ τὰς δαπάνας ταξειδίου των».

4. Ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 2854)1953 φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ, ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν ἐν γένει τῶν ἀσχοληθέντων μὲ τὴν διαφήμισιν τοῦ ἐθνικοῦ παραγωγικοῦ δανείου δημοσιογράφων.

5. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, εἶναι ὅτι δὲν ὑπάγονται εἰς ταύτην οἱ ἔκτακτοι εἰδικοὶ συνεργάται καὶ συντάκται ἄρθρων εἰς ἐπιστημονικὰ ἢ ἐγκυκλοπαιδικὰ περιοδικὰ ἢ λεξικά, ἀπαλλασσόμενοι πάσης φορολογίας διὰ τὰς ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας ἀμοιβάς των.

Βεβαιωθέντες τυχὸν φόροι ἐκ τῆς ὡς ἄνω αἰτίας βάσει οἱουδήποτε τίτλου εἰς βάρος τῶν ἐκδοτῶν τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν περιοδικῶν καὶ Λεξικῶν ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας ἐκπίπτονται, καταβληθέντες δὲ τοιοῦτοι δὲν ἐπιστρέφονται.

6. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου πολυτελείας ἅπαντα τὰ ἐξ ὀρειχάλκου ἢ χαλκοῦ ἐπάργυρα εἴδη λαϊκῆς τέχνης τύπου Κερκυραϊκῆς, Ἠπειρωτικῆς, Κρητικῆς καὶ Δωδεκανησιακῆς, ὡς καὶ τὰ κατ' ἀπομίμησιν ταύτης τοιαῦτα, ὡς καὶ ἀγαλματίδια, σιγαροθῆκαι, σκεύη καπνίσματος, σταχτοδοχεῖα καὶ ἄλλα παρόμοια.

Φόρου πολυτελείας, ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν, μὴ βεβαιωθέντος ἢ μὴ εἰσπραχθέντος μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀμελεῖται ἡ εἴσπραξις.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 7 παράγραφος 2 καὶ 12 παράγαφος 1 τοῦ Α.Ν. 942)1949 προβλεπομένη αἴτησις ἢ δήλωσις προκειμένου περὶ τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν φορολογίαν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὑποβάλλεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

2. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 942)1949 προβλεπομένη νέα κατάταξις τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος φορολογουμένων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Β'. Φορολογία κληρονομιῶν κλπ.

Ἄρθρον 7.

1. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 316 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου — 31 Ἰουλίου 1926 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α.Ν. 2563)1940 καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 1438)1942, ὅσον ἀφορᾷ τὰς κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου, ὧν ὁ χρόνος φορολογίας ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1955 καὶ ἐφεξῆς διάστημα.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Νόμου 1641)1919, ὡς οὗτος ἰσχύει, ὁριζομένων, ἐὰν κατὰ τὴν διὰ δωρεᾶς μεταβίβασιν τῆς ψιλῆς κυριότητος κατεβλήθη φόρος δωρεᾶς καίτοι δὲν ὠφείλετο τοιοῦτος, μεταβιβάσθη ἢ μεταβιβασθῇ δ' εἶτα αὕτη ἐπ' ἀνταλλάγματι πρὸ τῆς ἐπανόδου τῆς ἐπικαρπίας, ὁ ὀφειλόμενος φόρος δωρεᾶς, κατὰ τὴν νέαν ταύτην μεταβίβασιν, μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουσι μόνον προκειμένου περὶ δωρεῶν συσταθεισῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1940.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Διατάγματος 656)1948 εἶναι ὅτι εἰς τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα περιουσιακὰ στοιχεῖα περιλαμβάνονται καὶ τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ποντοπόρα πλοῖα. Ὁ βάσει οἱουδήποτε τίτλου βεβαιωθεὶς ἢ καταβληθεὶς φόρος ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν περιλαμβανουσῶν ποντοπόρα πλοῖα ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ὑπόκειται εἰς νέαν

ἐκκαθάρισιν, πρὸς ἔκπτωσιν ἢ ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος τοιούτου, ἐνεργουμένην ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὸν ὑποβολῇ σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Νόμου 1641)1919, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι καὶ ἰσχύει ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ Ν. Δ. 656)48 :

«Ἐπὶ δωρεᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ χρόνος τοῦ θανάτου τοῦ δωρητοῦ ἢ ὁ χρόνος τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συνενώσεως τῆς ἐπικαρπίας μετὰ τῆς ψιλῆς κυριότητος, ἐὰν ὁ δωρητὴς εὑρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ».

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 656)1948 Ν. Δ. εἶναι ὅτι ὡς ἀκίνητα νοοῦνται ἐνταῦθα τὰ δεκτικὰ καταστροφῆς κτίσματα.

Γ'. Τέλη Χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931, ὡς ἰσχύει ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«γ. Εἰς τέλος ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (0.5 ο)ο) ὑπόκεινται αἱ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1952 καὶ ἐφεξῆς ἀπολήψεις εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος τῶν ἑταίρων ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων ἐμπορικῶν ἑταιριῶν. Τὸ ἐν λόγῳ τέλος ὀφείλεται καὶ ἂν διὰ τὰς ἀπολήψεις ταύτας δὲν ὑφίσταται ἄλλό τι ἔγγραφον, πλὴν τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἑταιριῶν σχετικῶν ἐγγραφῶν.

Προκειμένου περὶ δανείων χορηγουμένων ὑπὸ τῶν ἑταίρων ἢ μετόχων ἢ ἄλλων προσώπων πρὸς ἐμπορικὰς ἐν γένει ἑταιρίας ἢ ἐπιχειρήσεις καὶ τ' ἀνάπαλιν, ὀφείλεται τὸ κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προσῆκον ἀναλογικὸν τέλος, ἔστω καὶ ἂν τὰ δάνεια ταῦτα ἀποδεικνύωνται ἐκ μόνης τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία.

Ἐξαιρετικῶς αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταμιακῆς διευκολύνσεως τῶν ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν προσωρινὰ εἰς τρεχούμενον λογαριασμὸν καταθέσεις τῶν ὁμορρύθμων ἑταίρων, ὡς καὶ αἱ ἀναλήψεις τούτων, ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ἐφ' ὅσον τὸ ἑκάστοτε πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τῶν καταθέσεων τούτων δὲν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 25.000. Πιστωτικὰ ὑπόλοιπα τοῦ τρεχουμένου τούτου λογαριασμοῦ ὑπερβαίνοντα τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπόκεινται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ οἰκεῖον τέλος.

Ἐπὶ δανείων κινουμένων ὡς τρεχουμένων δοσοληπτικῶν λογαριασμῶν τὸ προσῆκον τέλος χαρτοσήμου ὑπολογίζεται δι' ἑκάστην διαχειριστικὴν περίοδον ἐπὶ τοῦ μεγαλυτέρου ὕψους τοῦ χρεωστικοῦ ἢ πιστωτικοῦ αὐτῶν ὑπολοίπου κατὰ περίπτωσιν. Τὸ χρεωστικὸν ἢ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον λογαριασμοῦ τινος μεταφερόμενον εἰς τὴν ἑπομένην διαχειριστικὴν περίοδον θεωρεῖται ὡς νέα κατάθεσις (δάνειον) διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ μεγαλυτέρου ὕψους τῆς περιόδου ταύτης».

2. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 2246)1952 ὁριζόμενον τέλος χαρτοσήμου ἓν καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 1)2 ο)ο) περιορίζεται εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο) διὰ τὰ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1952 καὶ ἐφεξῆς χορηγηθέντα δάνεια.

Τὰ μέχρι 31 Μαΐου 1955 τυχὸν ὀφειλόμενα τέλη χαρτοσήμου ἐκ δανείων, ἀπολήψεων τῶν ἑταίρων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὡς καὶ τῶν κεφαλαιοποιηθέντων κερδῶν τῶν ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν καταβάλλονται εἰς ἓξ ἰσομήνους δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη μέχρι καὶ τῆς 15 Ἰουλίου 1955 καὶ ἡ τελευταία μέχρι καὶ τῆς 15 Μαΐου 1956 κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριοθησόμενα.

3. Συντρεχούσης περιπτώσεως ἐκπτώσεως ἢ ἐπιστροφῆς τελῶν χαρτοσήμου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ ἔκπτωσις ἢ ἐπιστροφὴ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δικαιούχου ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον, παρ' οὗ ἐνεργεῖται ἡ ἐκκαθάρισις τῶν τελῶν πρὸς ἔκπτωσιν ἢ ἐπιστροφὴν τῶν ἐπὶ πλέον, βάσει οἱουδήποτε τίτλου, βεβαιωθέντων ἢ καταβληθέντων τελῶν, πλὴν τῶν καταβληθέντων τοιούτων διὰ χρήσεις κινητοῦ ἐπισήματος.

4. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15β τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὑπόκειται καὶ τὸ τιμολόγιον ἢ οἱονδήποτε ἕτερον ἔγγραφον πωλήσεως ἀγαθῶν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιπτώσεσι β' καὶ γ' ἀναφερομένων προσώπων πρὸς ἕτερα τοιαῦτα τῶν αὐτῶν περιπτώσεων ἢ καὶ πρὸς τὰ τῆς περιπτώσεως α'».

5. Ἐκ τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 15β τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς ἰσχύει, διαγράφεται ἡ ἐντὸς παρενθέσεως φράσις «πλὴν πλοιαρίων, λεμβοφορτηγίδων καὶ λέμβων ἐν γένει».

6. Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἕκτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς ἑξῆς :

«Προκειμένου περὶ ἐξοφλήσεως ἀντιτίμου διδάκτρων καὶ τροφείων, νοσηλείων καὶ ἐξόδων κηδείας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν παραγράφῳ 21 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος καὶ τὰ ἐν τῇ κατωτέρω παραγράφῳ 4 ὁριζόμενα».

7. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 11 τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐξαιρετικῶς τὸ ἐν λόγῳ ἀναλογικὸν τέλος καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς σχετικῆς συμβάσεως, ἐὰν τὸ ἔργον προορίζηται νὰ ἐξυπηρετήσῃ οἰκογενειακὰς ἢ ἀτομικὰς ἀνάγκας τοῦ ἐργοδότου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν καταβάλλεται καὶ τὸ πάγιον τέλος τῶν δραχμῶν δέκα (10)».

Ἄρθρον 10.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 24 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931, ὡς ἰσχύει, προστίθεται ἕτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Εἰδικῶς προκειμένου περὶ πλοίων ἐκτελούντων πλόας ἐσωτερικοῦ, αἱ ἀνωτέρω ἄδειαι ἀναχωρήσεως πλοίου ἐκδίδονται ἀτελῶς».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 41, ἔχουσα οὕτω :

«41. Ἅπαντα τὰ τελωνειακὰ ἔγγραφα (δηλωτικὰ εἰσαγωγῆς, ἀποσπάσματα αὐτῶν κλπ.) τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ Εἰδομένης — Ἀλεξανδρουπόλεως — Ἱμαθίου καὶ τ' ἀνάπαλιν, διακινούμενα ἐμπορεύματα καὶ ἀποσκευὰς ἐπιβατῶν, εἰς οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου ὑποβάλλονται».

3. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 13 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι, καταργουμένου τοῦ Διατάγματος τῆς 13 Φεβρουαρίου 1933 «περὶ τρόπου ὑπολογισμοῦ τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ ἀποδείξεων καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ὕδατος καὶ φωταερίου».

«13. Αἱ ἐξοφλήσεις λογαριασμῶν καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὕδατος, φωταερίου, τηλεγραφημάτων ἀστικῶν καὶ ὑπεραστικῶν, τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων, ραδιοφώνων καὶ συσκευῶν τηλεοράσεως δι' οἱονδήποτε σκοπὸν ἢ χρῆσιν ὑπόκεινται εἰς τέλος ὡς ἀκολούθως :

Ἐπὶ λογαριασμῶν μέχρι δραχ. 200	1
Ἐπὶ λογαριασμῶν μέχρι δραχ. 500	3
Ἐπὶ λογαριασμῶν μέχρι δραχ. 1.000	5
Ἐπὶ λογαριασμῶν ἄνω τῶν δραχ. 1.000	10

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω λογαριασμῶν δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 187) 1943 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων φορολογικῶν νόμων».

Ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν ἀμέσως καταβαλλομένων τελῶν τηλεγραφημάτων καὶ τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων, τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης ἀνατρεχούσης μέχρι τῆς 1 Μαρτίου 1953. Τυχὸν εἰσπραχθέντα τέλη δὲν ἐπιστρέφονται».

4. Τὰ ἐπὶ λογαριασμῶν πάσης φύσεως ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Ο.Τ.Ε. ἀπὸ 1.3.1953 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰσπραχθέντα τέλη θεωροῦνται νόμιμα καὶ ἂν δὲν ὑπελογίσθησαν συμφώνως πρὸς τὰς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἰσχυούσας διατάξεις.

5. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 33 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις δ' ἔχουσα οὕτω :

«δ' Δικύκλου ἢ τρικύκλου αὐτοκινήτου ἐν γένει 50».

6. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 34 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις δ', ἔχουσα οὕτω :

«δ' Δικύκλου ἢ τρικύκλου αὐτοκινήτου ἐν γένει 50».

7. Ἡ παράγραφος 16 τῆς περιπτώσεως Α' τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος, ὡς ἰσχύει μετὰ τὴν διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος 2561)1953 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν τινων νόμων καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀντικατάστασίν της, ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν ὡς ἑξῆς :

«16. Ἅπασα ἡ διαδικασία τοῦ Νόμου 3514)1928 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1234 «περὶ τῆς θέσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως» διεξάγεται ἀτελῶς».

8. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 43 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Κώδικος Χαρτοσήμου, ὡς ἰσχύει ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 2246)1952 ἀντικαταστάσεώς της, εἶναι ὅτι εἰς τὸ ὑπ' αὐτῆς προβλεπόμενον πάγιον τέλος χαρτοσήμου ὑπόκεινται, ἐκτὸς τῶν καταστατικῶν τῶν ἀνεγνωρισμένων σωματείων καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν συνεταιρισμῶν τῶν μὴ ἐπιδιωκόντων κερδοσκοπικοὺς ἐν γένει σκοπούς.

Τὰ καταστατικὰ τῶν κερδοσκοπικῶν συνεταιρισμῶν ὑπόκεινται εἰς τὰ τέλη τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 411)1945, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Νόμου 2246)52 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἄλλων φορολογικῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν ὡς ἀκολούθως :

«7. Τὰ τέλη τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως μεταβιβάσεως αὐτοκινήτων ἐν γένει, ἢ αὐτοκινήτων ποδηλάτων καὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας αὐτῶν ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας ὁρίζονται εἰς ἓν καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ½%) ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος τῶν συμβαλλομένων».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 411)1945, ὡς ἰσχύει, προστίθεται τέταρτον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω :

«Αἱ ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας καὶ ὑπεραξίας τῶν μεταβιβαζομένων αὐτοκινήτων ἐν γένει ἢ αὐτοκινήτων ποδηλάτων συντασσόμεναι σχετικαὶ ἐκθέσεις ἰσχύουσι δι' ἑκάστην μεταβίβασιν δι' ἕνα καὶ ἥμισυ μῆνα, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας συντάξεώς των».

3. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 7 Ἰουλίου 1952 «περὶ Κώδικος φορολογικῶν στοιχείων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«5. Ὁσάκις τὸ ἀναλογοῦν χαρτόσημον ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 39—43, 45 καὶ 48 τοῦ παρόντος ὑποβαλλομένων στοιχείων, δὲν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς 100 ἡ καταβολή του δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπισήματος ἐπικολλωμένου ἐπὶ τῆς συγκεντρωτικῆς καταστάσεως τῆς παραμενούσης εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον».

4. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Λ. 12993)158 τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1954 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ τοῦ τρόπου καὶ χρόνου ἀποδόσεως ὀφειλομένου τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν κλπ.», ἔχουσα ὡς κάτωθι:

«Συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 15ε' (παράγραφος 3 τοῦ Κώδικος Χαρτοσήμου ἡ ἀπόδειξις ἐξοφλήσεως ἀμοιβῆς συνολικοῦ ποσοῦ οὐχὶ μικροτέρου τῶν δραχμῶν 100 (νέων) τοῦ δικηγόρου, συμβολαιογράφου, ἀρχιτέκτονος καὶ παντὸς ἄλλου ἀσκοῦντος ἐλευθέριον ἐπάγγελμα δι' ὑπηρεσίας παρασχεθείσας πρὸς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 15δ ἀναφερόμενα πρόσωπα ἢ καὶ πρὸς ἰδιώτας ὑπόκειται εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου 1 %.

Τὸ ὡς ἄνω τέλος χαρτοσήμου, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἀμοιβὴ παρασχέθη δι' ἐπαγγελματικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ καταβάλλοντος, καταβάλλεται ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον ὑποβολὴν τῶν στοιχείων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου (15ε) τοῦ αὐτοῦ Κώδικος (χαρτοσήμου).

Ἐπίσης βάσει τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, τεθείσης διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. Διατάγματος 2901)1954 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων» τὰ ἐν αὐτῇ μνημονευόμενα πρόσωπα ὑποχρεοῦνται εἰς παρακράτησιν ποσοστοῦ ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀκαθαρίστου ἀμοιβῆς τῆς καταβαλλομένης εἰς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας, ὅπερ ἀποδίδουσιν εἰς τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰ ἰσχύοντα διὰ τὸν φόρον ΣΤ' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων.

Ἐν ὄψει τῆς ὡς ἄνω διατάξεως ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. Π. 15234)31 Ἰουλίου 1954 ἀπόφασις ἡμῶν, δι' ἧς ὡρίσθη, ὅπως τὸ παρακρατούμενον ὡς ἄνω ποσοστὸν τοῦ φόρου (8%) ὑπὸ τῶν ἐν τῇ μνησθείσῃ διατάξει ἀναφερομένων προσώπων ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον ἀνὰ τρίμηνον διὰ δηλώσεως ἐπιβαλλομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἶκον. Ἔφορον ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου.

Οὕτω κατὰ τὰ ἐκτεθέντα προκύπτει ὅτι τὸ μὲν ποσοστὸν τοῦ φόρου 8%, παρακρατούμενον κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν (ἰατρῶν, δικηγόρων κλπ.) θὰ ἀποδίδηται κατὰ τρίμηνον εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῶν ὑποχρέων ὑπηρεσιῶν κλπ. διὰ δηλώσεως, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τούτων ἀναλογοῦν τέλος χαρτοσήμου 1% θὰ καταβάλληται κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν στοιχείων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Κώδικος φορολογικῶν στοιχείων, ἤτοι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἑπομένου τῆς καταβολῆς τῶν ἀμοιβῶν ἔτους δι' ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἐκδηλος καθίσταται ἑπομένως ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐναρμονισμοῦ τῶν διατάξεων τούτων διὰ τῆς καθιερώσεως ἑνιαίου χρόνου καὶ τρόπου καταβολῆς, τόσον τοῦ φόρου 8%, ὅσον καὶ τοῦ ἀναλογοῦντος τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τούτων, εἰς τρόπον ὥστε, ἐνῷ οὐδεμία ζημία προσγίνεται εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τῆς τοιαύτης παρεκκλίσεως, ἀντιθέτως θὰ διευκολυνθῶσιν αἱ Δημόσιαι Ὑπηρεσίαι καὶ τὰ λοιπὰ ὑπόχρεα πρόσωπα ἐκ τῆς ταυτοχρόνου καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον τοῦ φόρου καὶ τοῦ τέλους χαρτοσήμου.

Κατόπιν τούτου ὁρίζομεν ὅπως ἐφεξῆς, κατὰ παρέκκλισιν τῶν ὁριζομένων ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, τὸ τέλος χαρτοσήμου τὸ ἀναλογοῦν ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν τῶν καταβαλλομένων ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1954, παρακρατούμενον ὑπὸ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀναφερομένων προσώπων, ἀποδίδηται καθ' ὃν τρόπον καὶ χρόνον ὁ φόρος καθαρᾶς προσόδου (8 ο)ο).

Ἐξαιρετικῶς ἐγκρίνομεν ὅπως τὸ τέλος χαρτοσήμου τὸ ἀναλογοῦν ἐπὶ τῶν καταβληθεισῶν ἀμοιβῶν τοῦ τριμήνου Ἰουλίου — Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἀποδοθῇ ὑπὸ τῶν ὑποχρέων προσώπων ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ τοιούτου ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τοῦ τριμήνου Ὀκτωβρίου — Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., ἤτοι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1955.

Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τῆς οὕτω ἐγκρινομένης παρεκκλίσεως ἐκ τοῦ τρόπου καταβολῆς τοῦ τέλους χαρτοσήμου κατ' οὐδὲν αἴρεται ἡ ὑποχρέωσις τῶν ὡς ἄνω προσώπων ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων».

5. Γραμμάτια εἰς διαταγὴν καὶ συναλλαγματικαὶ ἀποδοχῆς τῶν μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως συμβεβλημένων ἐργολάβων ἐκτελέσεως ἔργων τοῦ κοινοῦ ἀμυντικοῦ προγράμματος πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ πιστουμένου τιμήματος τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγοραζομένων πρώτων ὑλῶν κλπ. ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν», αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀτέλειαν τῶν ἐκλογικῶν πράξεων καὶ ἐγγράφων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3200)1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» ἐκλογῆς νομαρχιακῶν συμβούλων.

Δ'. Φορολογικὴ Διαδικασία.

Ἄρθρον 12.

1. Ἔνδικα μέσα ἐν γένει τῆς ἀμέσου καὶ ἐμμέσου φορολογίας, συζητηθέντα ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1952 καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθέντα ἢ ἀπορριφθησόμενα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἐνδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ φορολογικῶν δικαστηρίων λόγῳ μὴ καταβολῆς τοῦ κατὰ νόμον παραβόλου, εἰσάγονται πρὸς νέαν συζήτησιν διὰ τὴν ἐπὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας κρίσιν αὐτῶν ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν καὶ φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐφ' ὅσον ὑποβληθῇ σχετικὴ περὶ τούτου αἴτησις τοῦ φορολογουμένου ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν, ὑπολογιζομένης, προκειμένου μὲν περὶ τῶν ἄχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κοινοποιηθεισῶν ἀπορριπτικῶν ἀποφάσεων ἀπὸ ταύτης, προκειμένου δὲ περὶ τῶν μετ' αὐτὴν κοινοποιηθησομένων ἀποφάσεων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον καταβληθῇ τὸ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενον παράβολον.

Ἡ περὶ ἐπανασυζητήσεως αἴτησις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν προσαχθῇ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος μέχρι τῆς συζητήσεως αὐτῆς καὶ διπλότυπον τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐμφαῖνον τὴν καταβολὴν δραχμῶν ἑκατὸν (100) διὰ δαπάνας τῆς ἐπαναληφθησομένης δίκης, ὅπερ ποσὸν καταπίπτει ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς τὸ ἐνδικον μέσον ἀπερρίφθη τύποις λόγῳ μὴ νομιμοποιήσεως τοῦ ὑπογράψαντος τὸ δικόγραφον πληρεξουσίου τοῦ φορολογουμένου, ὡς καὶ διότι ἐν τῷ δικογράφῳ τοῦ ἐνδίκου μέσου δὲν περιείχοντο οἱ λόγοι δι' οὓς ἠσκήθη τοῦτο. Ἡ ἔλλειψις πληρεξουσιότητος καλύπτεται διὰ τῆς αἰτήσεως ἐπανασυζητήσεως, νομίμως ἀσκουμένης. Διὰ τὴν ἐπανασυζήτησιν δὲν ἀπαιτεῖται νέον παράβολον, ἐφ' ὅσον εἶχε καταβληθῇ τὸ νόμιμον τοιοῦτον κατὰ τὴν πρώτην δίκην καὶ κατέπεσε τὸ ποσὸν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐπὶ τῶν ἐφέσεων τῶν ὑπαγομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ν. Δ. 2561)1953 εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ἐνδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἀναθεωρήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 942) 1949, πλὴν τοῦ ἀπαιτουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων παραβόλου, καταβάλλεται καὶ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 942) 1949 ἀπαιτουμένου διὰ δικαστικὰς δαπάνας παραβόλου, ὅπερ ποσὸν καταπίπτει ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἐφέσεις ἀπαλλάσσονται πάσης ἄλλης καταβολῆς τελῶν συζητήσεως, μὴ ὑποκείμεναι οὐδὲ εἰς τέλη χαρτοσήμου διὰ τὸ δικόγραφον τῆς ἐφέσεως καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς ὑπομνήματα.

2. Ἐπὶ ἐφέσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου συζητηθεισῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθησαν τέλη συζητήσεως ἢ παράβολον διὰ δικαστικὰς δαπάνας, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ καταβολὴ αὐτῶν, ἐὰν δὲ τυχὸν ἀπερρίφθησαν τοιαῦται ἐφέσεις ἐκ μόνου τοῦ λόγου τούτου, ἐπανέρχονται αὗται εἰς νέαν συζήτησιν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν, ὑπολογιζομένης καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐπὶ τῇ καταβολῇ καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου παραβόλου διὰ δικαστικὰς δαπάνας.

3. Διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀναθεωρήσεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 942) 1949 ἐκδίκασιν τῶν ἐνδίκων μέσων κατ' ἀποφάσεων ἐπιβολῆς προστίμων διὰ παραβάσεις τῶν περὶ βιβλίων καὶ φορολογικῶν στοιχείων διατάξεων, τὸ ἰδιωτικὸν μέλος, ἀδιαφόρως τοῦ ἐπαγγέλματος ὅπερ ἀσκεῖ ὁ κρινόμενος, ὁρίζεται μετὰ δύο ἀναπληρωτῶν ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς ἕδρας τῆς Οἰκον. Ἐφορίας, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου, ὑπὸ ἑτέρας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, Ἐμπορικῆς ἢ Ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ ἐκδικάσεως ἐνδίκων μέσων δικηγόρων, συμβολαιογράφων, ἰατρῶν, ὀδοντιατρῶν καὶ ἐκμεταλλευτῶν κλινικῶν, ὡς ἰδιωτικὸν μέλος μετέχει ὁ ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς οἰκείας ὀργανώσεως τούτων.

Ἀποφάσεις ἐπὶ τοιούτων ἐνδίκων μέσων ἐκδοθεῖσαι διὰ συμμετοχῆς ἰδιωτικοῦ μέλους ὁρισθέντος εἴτε κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον εἴτε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, λογίζονται ἔγκυροι. Ἐὰν ἐπὶ ὑποθέσεων συζητηθεισῶν διὰ συμμετοχῆς τοιούτου τινὸς μέλους δὲν ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις, αὗται ἐγκύρως ἐκδίδονται τῇ συμπράξει τοῦ μέλους τούτου τοῦ μετασχόντος κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρον 14.

1. Τὰ ἔνδικα μέσα ἐν γένει τῆς ἀμέσου καὶ ἐμμέσου φορολογίας, ἅτινα κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις ἐπιδίδονται ἢ κατατίθενται ἢ ἐγχειρίζονται εἰς τὴν ἁρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἀρχήν, ἐφ' ὅσον ἀσκοῦνται ὑπὸ προσώπου εὑρισκομένου ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἐγκύρως ἐπιδίδονται ἢ κατατίθενται ἢ ἐγχειρίζονται εἰς λειτουργοῦσαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς τοῦ ἐνασκοῦντος τὸ ἔνδικον μέσον προσώπου ἑτέραν Οἰκονομικὴν Ἀρχὴν ἢ, μὴ ὑφισταμένης τοιαύτης Ἀρχῆς, εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἢ, μὴ ὑπάρχοντος οὐδὲ Εἰρηνοδικείου, εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν, τῶν Ἀρχῶν τούτων ὑποχρεουμένων νὰ διαβιβάσωσιν ἀμελλητὶ τὸ παραλαμβανόμενον δικόγραφον πρὸς τὴν ἁρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἀρχήν.

Ὡς ἡμέρα ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας λογίζεται ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως ἢ ἡ ἐμφαινομένη ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς παραλαβούσης Ἀρχῆς ἡμέρα καταθέσεως ἢ ἐγχειρίσεως.

2. Τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2595)1940 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 45. Αἱ ἀποφάσεις τῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου φορολογικῶν ὑποθέσεων ὑπόκεινται εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Νόμου 3713)1928, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4210)1929. Ἡ πρὸς ἄσκησιν ὅμως τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου, ἐκ μέρους τοῦ ἁρμοδίου φορολογικοῦ ὀργάνου, προθεσμία ὁρίζεται εἰς ἐξήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς καθ' ἧς ἡ ἀναίρεσις ἀποφάσεως εἰς τὸν φορολογούμενον».

Αἱ διατάξεις τοῦ οὕτω ἀντικαθισταμένου ἄρθρου 45 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2595)1940 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς κοινοποιουμένων ἀποφάσεων τῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ εἰς τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων λέξεις «ἐν ταῖς πόλεσιν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς», ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐν ταῖς πόλεσι τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Συνιστωμένων τοιούτων Ἐπιτροπῶν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ὡς Πρόεδρος μετέχει ὁ ἐν τῇ ὁριζομένῃ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἕδρᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς Εἰρηνοδίκης, ἀναπληρούμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α' τῆς πα-

παγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένας».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 1641)1919 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συνιστῶνται ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἄλλαι Ἐπιτροπαί, ἐκτὸς τῆς τοιαύτης τῆς ἕδρας τοῦ Πρωτοδικείου. Διὰ ὁμοίας ἀποφάσεως καθορίζονται τὰ τῆς ἕδρας καὶ τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστης τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων. Ἡ ἕδρα ἑκάστης τῶν οὕτω συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν ὁρίζεται ἀπαραιτήτως εἰς πόλιν ἔνθα ἐδρεύουν Οἰκονομικὴ Ἐφορία καὶ Εἰρηνοδικεῖον, ἡ δὲ ἀρμοδιότης ἑκάστης τῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν καθορίζεται κατὰ Οἰκον. Ἐφορίαν ἢ κατ' ἄλλας διακρίσεις, ἐπιτρεπομένου ὅπως ὁρίζωνται αὗται ἀρμόδιαι ἐπὶ ὑποθέσεων μέχρις ὡρισμένου ποσοῦ φόρου, τῶν λοιπῶν παραμενουσῶν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἐπιτροπῆς.

Ὡς Πρόεδρος ἑκάστης τῶν ὡς ἄνω συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν, μετέχει ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς Εἰρηνοδίκης, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως, ὡς πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ, τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἐδαφίου α', τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων».

4. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 2289)1952, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁριζομένην κατάργησιν τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Νόμου 1715)1951, εἶναι ὅτι ἡ κατάργησις αὕτη θέλει ἐπέλθῃ μετὰ τήν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 2289)1952, παῦσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν ἤδη ὡρισμένων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεων καὶ καταβολῆς τῆς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α. Νόμου 911)1949, ἐπιβληθείσης κρατήσεως 1 ο/ο. ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῶν Κοινῶν Ταμείων Εἰσπράξεως Φορτηγῶν Αὐτοκινήτων, παρατείνεται ἐπὶ δίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διὰ τὰ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν Κ.Τ.Ε.Φ.Α. καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Διατάγματος 2512)1953 ὀφειλόμενα ποσὰ ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης.

2. Βεβαιωθεῖσαι καὶ μὴ εἰσπραχθεῖσαι μέχρι τῆς ἄνω προθεσμίας προσαυξήσεις λόγῳ ἐκπροθέσμου καταβολῆς ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς ἢ ἀνειλικρινοῦς τοιαύτης τῆς ἄνω κρατήσεως, διαγράφονται.

Ἄρθρον 17.

1. Κυροῦται, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Σ. 8493)7.8.1951 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«Περὶ τηρήσεως βιβλίου ἀποθηκῶν».

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. 578)1948 «περὶ τηρήσεως βιβλίων ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευματιῶν», ὡς συνεπληρώθησαν διὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 1211)1949 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων φορολογικῶν τινων Νόμων» καὶ τὴν ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1951 γνωμάτευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. Δ. 578)1948 Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Λογιστικῶν Βιβλίων, ἀποφασίζομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ὑπόχρεοι εἰς τὴν τήρησιν τοῦ «Βιβλίου Ἀποθήκης» τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 578)1948 τυγχάνουσιν ἀπὸ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1952 οἱ ἐπιτηδευματίαι οἱ πωλοῦντες τὰ εἴδη των χονδρικῶς, οἵτινες κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος 1951 προβλέπεται ὅτι θὰ πραγματοποιήσουν ἀκαθάριστα ἔσοδα ὑπερβαίνοντα τὸ ποσὸν τῶν τριῶν δισεκατομμυρίων (3.000.000.000) δραχμῶν.

2. Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων τὸ διαχειριστικὸν ἔτος δὲν συμπίπτει μὲ τὸ ἡμερολογιακόν, αἱ διατάξεις τῆς παρούσης ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, τοῦ ὁποίου τὸ μεῖζον χρονικὸν διάστημα ἐμπίπτει ἐντὸς τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1952.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ὑπόχρεοι εἰς τὴν τήρησιν τοῦ βιβλίου Ἀποθήκης, δύνανται δι' αἰτήσεώς των νὰ ζητήσωσι τὴν ἔγκρισιν τῆς τηρήσεως Βιβλίου Ἀποθήκης : α) δι' ὅλα μὲν τὰ εἴδη, ἀλλὰ μόνον κατὰ ποσότητα οὐχὶ δὲ καὶ κατ' ἀξίαν, β) δι' ὡρισμένα μόνον εἴδη, γ) δι' ὡρισμένα εἴδη μόνον κατὰ ποσότητα, οὐχὶ δὲ καὶ κατ' ἀξίαν.

2. Ἡ αἴτησις περιλαμβάνουσα τοὺς δικαιολογητικοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ἔγκρισις ὑποβάλλεται μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1951 εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς ἕδρας τοῦ αἰτοῦντος ἐπιχειρηματίου.

3. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως γνωμοδοτεῖ ἡ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ φόρου Δ' Κατηγορίας τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1927, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Ὡς δεύτερον μέλος τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, αἰτήσει τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου εἷς Καθηγητὴς τῆς Λογιστικῆς ἢ ἕτερος δημόσιος ὑπάλληλος πτυχιοῦχος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος εἷς ἰδιώτης λογιστής.

4. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 3 ὑποβάλλεται μετὰ τῆς αἰτήσεως καὶ πάντων τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἔκδοσίν της, εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Λογιστικῶν Βιβλίων, ἡ ὁποία ἀποφαίνεται ὁριστικῶς περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως ἐν λόγῳ ἢ ἐν μέρει ἢ περὶ τῆς ἀπορρίψεώς της, μὴ δεσμευομένη ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ ἐπιτηδευματίαι οἱ τηροῦντες βιβλία τῆς 4ης Κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 578)1948 οἱ ὁποῖοι ὑποχρεοῦντο εἰς τὴν τήρησιν Βιβλίου Ἀποθήκης, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης διὰ τὰ ἡμερολογιακὰ ἢ διαχειριστικὰ ἔτη 1950 καὶ 1951, ἐφ' ὅσον τὰ ἐτήσια ἀκαθάριστα ἔσοδά των δὲν ὑπερέβησαν διὰ μὲν τὸ 1950 τὰ δ'ο δισεκατομμύρια τετρακόσια ἑκατομμύρια (2.400.000.000) διὰ δὲ τὸ 1951 τὰ τρία δισεκατομμύρια δραχμῶν (3.000.000.000).

2. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτηδευματιῶν πραγματοποιήσαντες ἀκαθάριστα ἔσοδα μεγαλύτερα τῶν καθοριζομένων διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ μὴ τηρήσαντες Βιβλία Ἀποθήκης, δύνανται ἀκολουθοῦντες τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης νὰ τύχωσιν δι' ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Λογιστικῶν Βιβλίων εὐλόγου προθεσμίας διὰ τὴν τήρησιν τοῦ Βιβλίου Ἀποθήκης ἐκ τῶν ὑστέρων ἢ καὶ ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης διὰ τὰ ἡμερολογιακὰ ἢ διαχειριστικὰ ἔτη 1950 καὶ 1951 ἐφ' ὅσον ὑφίστανται σύμφωνος γνωμάτευσις τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου ἀναγνωρίζοντος τὴν ὕπαρξιν ἀντικειμενικῶν δυσχερειῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης μὴ τήρησις τοῦ Βιβλίου Ἀποθήκης, συνεπάγεται τὴν ἐπιβολὴν τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 810)1948 καὶ καθιστᾷ ἀνεπαρκῆ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπιτηδευματίου τηρούμενα βιβλία.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Αὐγούστου 1951.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΥΡΟΣ

Ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου
Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

Ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας
Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ»

2. Ἐνστάτεις ἢ ἐφέσεις ἐπιτηδευματιῶν μὴ τηρησάντων κατὰ τὰ ἔτη 1950 καὶ 1951 βιβλίον ἀποθήκης λόγῳ συνδρομῆς τῶν ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. Σ. 8493)1951 ἀποφάσεως τιθεμένων προϋποθέσεων, ἀπορριφθεῖσαι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης καὶ ἐφεξῆς δι' ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἐπα-

νέρχονται εἰς νέαν συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπορριπτικὴν ἀπόφασιν φορολογικοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπανασυζήτησις χωρεῖ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ προκηρυχθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 2099)1952 ἀρχιτεκτονικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκπόνησιν σχεδίων ἀνεγέρσεως κτιρίου τῆς Μηχανογραφικῆς Ὑπηρεσίας Φορολογίας, ἀκυροῦται. Τὰ ὑποβληθέντα ὑπὸ τῶν μετασχόντων εἰς τὸν διαγωνισμὸν σχέδια ἐπιστρέφονται μετὰ τὴν ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

2. Εἰς τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον Μηχανικοὺς διανέμεται κατ' ἰσομοιρίαν, ὡς ἀποζημίωσις, πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν σχεδιάσεως τῶν ἐκπονηθέντων σχεδίων των, ποσὸν ὅπερ ὡρίσθη ἐν τῇ διακηρύξει τοῦ διαγωνισμοῦ ὡς χρηματικὸν ἔπαθλον, διὰ τὰς βραβευθησομένας μελέτας.

Ἄρθρον 19.

Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀφειλέται φόρου Ν. Διατάγματος 456)1947 περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ φόρου εἰς βάρος τῶν εἰσαγωγέων διὰ τὰ εἰσαχθέντα εἴδη ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι 31 Μαρτίου 1947, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Α. Νόμου 702)1948, καταβάλλοντες τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν τοῦ φόρου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαλλάσσονται τῶν ὀφειλομένων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς προσαυξήσεως λόγῳ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ λόγῳ ἐκπροθέσμου πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 20.

1. Ὁ ἀναλυτικὸς καὶ συνθετικὸς φόρος τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων τῶν ἰδιοκτητῶν ἡμερησίων πολιτικῶν ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1951—1952 ἕως καὶ 1954—55, διὰ τὰ κέρδη ἐξ ἐπιχειρήσεων ἐφημερίδων τῶν διαχειριστικῶν περιόδων. ὧν ἡ λῆξις ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1950 μέχρι 30 Ἰουνίου 1954 χρονικὸν διάστημα, ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἡμερησίως πωλουμένων φύλλων ἐφημερίδων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 12445 τῆς 1 Ἰουλίου 1950 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτις κυροῦται διὰ τοῦ παρόντος ἐξαντλουμένου οὕτω τοῦ δικαιώματος ταῦ Δημοσίου ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων.

2. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οἱ ὡς ἄνω ὑπόχρεοι δέον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1951—52 ἕως καὶ 1954—55 τῶν πωληθέντων φύλλων ἐφημερίδων καὶ τοῦ ἀναλογοῦντος κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου. Ὁ ἀναλογῶν δι' ἕκαστον ἔτος φόρος καταβάλλεται εἰς ὀκτὼ μηνιαίας δόσεις ἐντὸς τῶν ὀκτὼ ἑπομένων τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως μηνῶν.

3. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ὑποβολὴ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δηλώσεως, ἡ παράλειψις ὑποβολῆς δηλώσεως ὡς καὶ ἡ ἀνακρίβεια τῆς ἐπιδοθησομένης δηλώσεως συνεπάγεται τὰς ὑπὸ τοῦ Νομ. Διατάγματος 632)1948 προβλεπομένας κυρώσεις.

4. Ἐκ τοῦ ὀφειλομένου κατὰ τ' ἀνωτέρω φόρου ἐκπίπτεται μέχρι συμψηφισμοῦ πᾶν ποσὸν φόρου καὶ προσαυξήσεων καταβληθὲν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ πρακτορείου τύπου ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεων ἢ πράξεων Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἢ ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, εἰς ἐξόφλησιν φόρου ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν καὶ συνθετικοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1951—52 ἕως καὶ 1954—55, διὰ κέρδη ἐξ ἐπιχειρήσεως ἐκδόσεως ἡμερησίων πολιτικῶν ἐφημερίδων.

Βεβαιωθέντες τυχὸν φόροι καὶ προσαυξήσεις τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυουσῶν μέχρι τοῦδε διατάξεων καὶ μὴ καταβληθέντες ἐκπίπτονται.

5. Ἡ μὴ κανονικὴ τήρησις ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκδόσεως ἡμερησίων πολιτικῶν ἐφημερίδων τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων προβλεπομένων βιβλίων καὶ στοιχείων, δὲν συνεπάγεται τὰς ὑπὸ τοῦ Κώδικος προβλεπομένας κατὰ τῶν ὑπαιτίων κυρώσεις διὰ τὰς μέχρι 30 Ἰουνίου 1955 παραλείψεις.

6. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομ. Διατάγματος 2561)1953 ἐφαρμόζεται ἀφ' ἧς ἴσχυσε προκειμένου περὶ τῶν ἀποδοχῶν ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκδόσεως ἡμερησίων πολιτικῶν ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς τῶν διατάξεων τούτου ἐν αἷς ἄλλως ὁρίζεται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1955

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουλίου 1955

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχουσι καθορισθῆ ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Ἔσωτ.	Ἐξωτ.
1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ.	150	200
2. » » » Β'	»	100	150
3. » » » Γ'	»	100	150
4. » » Παράρτημα	»	100	150
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	250	300
6. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	»	100	150
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	50	100
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	700	—

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὡρίσθη ὡς ἑξῆς:

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	10
2. » » » Β'	»	5
3. » » » Γ'	»	5
4. » » Παράρτημα	»	5
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	20
6. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.»	»	5
7. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	2
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	40

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν ὁλόκληρον τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστόν.

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστοι φύλλον, ἐξαιρέσει εἰδικῶν περιπτώσεων, τιμᾶται δραχ. 1.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	3.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	500
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	»	300
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939	»	25
6. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	120
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	150
9. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	60
10. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	300
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	»	100
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν Ἰσολογισμῶν	»	300

ΙΙ. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	25
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων	»	200

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5 ο)ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ